

Do tistihmal se pa sledéci sklepi, de se djavnost te narodne naprave po okoljsinah razsiri, postavijo:

§. 1. Namen narodne straže avstrijanskiga cesarstva je: ustavniga cesarja braniti, ustavo in postave hraniti, pokoj in red v deželi, — svobodo in celost vesolniga cesarstva varovati, tedaj se vsakimu sovražniku od zunaj v bran postaviti.

§. 2. V narodno stražo so dolžni stopiti vsi deželjaki, ki imajo stanovitne prebivališa, v starosti od spoljeniga 19. do spoljeniga 50. leta, če niso rokodelski družniki (*Gesellen*), posli ali taki, ki se z zaslužkom dneva ali tedna preživijo.

Možki med 50. in 60. letam in čez ne, ki so za opravljanje službe še dovolj močni, smejo ako imajo voljo, v narodno stražo stopiti.

Učenci viških šol in oboroženi mestnjani stojijo z narodno stražo vred pod enim viškim vodstvam; pervi imajo pa, kar njih vladbo in osnovo utiče, posebne pravila.

§. 3. Iz dolžnosti, službo v narodni straži opravljati, so izjéti:

- Duhovni, ktere vére koli,
- Vojaki in v vojaško službo poklicani bramboveci,
- Vsi plačani finančarji, beriči in sodni hlapci brez razločka, nej so v službi cesarski ali soséški.
- Možki, kteri zavoljo telésne postave ali hirosti službe opravljati ne zamorejo.

§. 4. V narodno stražo vzeti ne smejo biti možki, ki so zavoljo kakiga hudodelstva v kazin obsojeni bili.

§. 5. Narodna straža je podložna deželnim gosposkijm in sicer v nar viškim vodstvu ministru notranjih oprav.

§. 6. Narodna straža je v soseskih ustavah vstavljena in ima tadaj po soseskah osnovana biti.

§. 7. Za zdaj se zamore narodna straža samo v mestih, terghih in vasch, kjer je več kakor 1000 prebivatevov, napraviti.

§. 8. V vsaki soseski, kjer se po §. 7. narodna straža napravi, je v vseh zadevah narodne straže, ktere niso komandne, posvetništvo narodne straže, med kteriga dolžnosti se šteje posebno naprava narodne straže po rodovnih bukvah mož, ki imajo v narodno stražo stopiti, potem obléka in oboroženje.

Staršina tega posvetništva je vodja narodne straže vsaciga mesta, terga ali vasí. Oskeberništvo (Administrationsrath) iz nar menj pet, nar več enajst narodnih stražnikov raznih stopinj, med sabo zvoljenih, je prisedništvo.

§. 9. Oskeberništvo narodne straže se ima v vseh rečeh, ki njegovo oblast preséjejo, naravnost na deželni poglavjarju, Dunajsko pa na ministra notranjih oprav oberniti.

§. 10. V namen narodne straže potrebni stroški, kolikor se to iz premoženja posameznih stražnikov ne more storiti, so ravno tako kakor vse drugi potrebni soseski stroški soseskam nositi.

Hoyos, Feldmaršal lajtnant in nadvodja narodnih straž.

Negodna žélja!

Ne véste, kaj želite, ki svétovate, prihodnjim našim poslanikam na Dunaj naročiti, se potegniti, de bi se naš slovenski jezik v šole in v kancelije vpeljal! — Prav in lepo je to želéti, pa je še prezgodaj. De se v šolah na deželi mladina le v domaćim jeziku urí, je, vsaj na Krajnskim, od poglavarjev že zapovédano bilo; de bi se pa v vélkih šolah po naših mestih in vélkih terghih le samo naš domać jezik rabil, kakor na Laškim, Nemškim, Magjarskim i. t. d. njih, bi se rěklo sebe preveč ukleniti; saj mi nismo le udje svojiga naroda, ampak tudi udje vsiga člověstva. — Se posebno prezgodaj pa je želéti, ga že v kancelije vpeljati, kér je še nebin (to je fantičik, ki še ne zna prav bájati (go-

voriti), kér ni še dolgo, kar ga je mati Evropa porodila, kteriga je tavžente lét v svojim prostornim telusu varno nosila, de bi ga dobro ugodnila; rodila namreč ga je, ko so nam rajnki svitli cesar Franc na Ljubljanskim učelišu slovensko šolo vterdili in ko so naše drage kmetijske Novice na dan prišle. — Porojeni dečik sicer čversto raste in se dobro redi in veliko upanja obéta, če ga kaka bolezna ali druga nesreča ne zadéne; de bi pa že zdaj v kancelijah sam kraljeval in gospodaril, je še premlad; je treba še nekoliko poterpeti, de odraſte, se uzori in še bolje omika in olika in se dobro že pameti zavé. Torej pomislite in povejte nam kaj pripravnejšiga in za zdaj potrebnejšiga, kar hočemo svojim prihodnjim poslanikam na Dunaj naročiti, za nas govoriti.

Lozice 4. malitrovna 1848.

J. Podrebernicki.

Vožnja po železnici

je v podobi današnjemu listu pridjana. Namenili smo pri ti priliki kaj več od železnice govoriti, nje veliko koristnost natanjko dokazati, pa tudi kazni oznaniti, ktere brez milosti tistiga zadenejo, ki na ti cesarski cesti kaj poškodva. Pa danes nam ni moč obširniši sostavek v ti reči v natis dati, kér nam je popis drugih imenitnih prigodb prostor zmanjšal. Torej danes le to povémo, de iz podobe, ktero je gosp. Blaznik Novičam priložiti dal, bojo tisti braveci, kteri še železnice nikdar niso vidili, saj poverni zapopadek dobili od hlapona ali ognjeniga konja, ki vse druge vozove za ljudí, blagó in živino vleče. — Pred vozovi pa, kteri s puham, ropotam in vriskam po železnici deréijo, se vidi podoba, kako se kmetu, ki tikama železnice örje, konji splašijo, de mu uidejo in on na tla pade. Malar ni brez vzroka to prigdbo pred železnico izrisal, zakaj spreviga se živina, dokler ni ropota in puha vajena, rada pláši; torej naj kmetje poleg železnice delajoči od konca na to marljivi bojo; živina se pa tega sčasama navadi in se potem še ne zmeni, ako ravno cela rajda vozov zaporedama pred njenimi očmi memo deréi. — Vredništvo.

Oglas.

Prihodnji mesec se bo začel vélki deržavni zbor v Frankfurtu, kamor bo tudi 7 poslancev iz Krajnske dežele šlo. Poslanci se bojo 26. tega mesca v vsaki fari volili. Kakó se bo to godilo, se bo v posebnim listu na znanje dalo.

Slovenski pregovori

nabranji od gosp. prof. Drja. J. Zupana.

Bob čes gojzd, močnik do praga. — Bob zvote, gospodarja pes ne zná. —

Vganjka zastavice v poslednjem listu je:
Ki je 29. dan svečana rojen.

Današnjemu listu je perdjan 7. dokladni list.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnji	
	15. Maliga travna.	gold.	10. Maliga travna.	gold.
1 mernik Pšenice domače	2	20	2	20
1 » » banaške	2	24	2	22
1 » Turšice.....	1	35	1	30
1 » Soršice.....	—	—	2	—
1 » Rézi	1	40	1	50
1 » Ječmena	—	—	1	34
1 » Prosa	1	48	1	36
1 » Ajde	1	40	1	28
1 » Ovsja	—	58	—	52